

Nummer :

Rep. : 2010/

Zitting van :

17 november 2010

Eindarrest

Het HOF VAN BEROEP, zitting houdend te ANTWERPEN, 3e KAMER, recht doende in burgerlijke zaken, heeft volgend arrest gewezen :

In zake : 2009/AR/3058

DE PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN, voor wie ter terechtzitting is verschenen, de heer Advocaat-generaal L. Van Lerberghe;

A P P E L L A N T

tot geïntimeerde te horen vervallen verklaren van de Belgische nationaliteit op grond van artikel 23§1 Wetboek Belgische Nationaliteit;

tegen :

x, geboren te Wilrijk op x, zonder beroep, verblijvende in de gevangenis te Tanger (Marokko), Route de l'Aviation km. 4 90.000 Tanger (Marokko), woonst kiezende bij Meester C. Marchand, advocaat te 1000 Brussel, Kolenmarktstraat 83;

G E I N T I M E E R D E

vertegenwoordigd door Meester Z. Chihaoui tevens loco Meester C. Marchand, advocaten te 1000 Brussel, Kolenmarktstraat 83 en door Meester P.B. Lagae loco Meester W. Van Steenbrugge, advocaat te 9820 Merelbeke, Jozef Hebbelynckstraat 2;

1. Wat voorafgaat:

De heer x werd op 10 maart 1987 geboren te Antwerpen (Wilrijk).

Zijn vader is Abdeslam R'HA, geboren in Marokko op 3/05/1955, Marokkaan.

Zijn moeder is x, geboren te Mettjoua/Marokko op x, Marokkaanse, wonende te Antwerpen, x.

x is eveneens ingeschreven aan de x.

Hij verblijft thans in de gevangenis te Tanger (Marokko), Route de l'Aviation, alwaar hij ingeschreven is onder het nummer x.

Hij verkreeg op 21/04/1999 de Belgische nationaliteit op grond van een verklaring afgelegd door zijn ouders in toepassing van artikel 11 bis § 1 WBN.; hij bezit tevens de Marokkaanse nationaliteit op grond van zijn afstamming.

Hij werd wegens zijn deelname aan terroristische activiteiten veroordeeld bij vonnis dd. 19/09/2007, bevestigd bij arrest van het Hof van Beroep te Rabat tot een effectieve gevangenisstraf van tien jaar. De weerhouden tenlastelegging luidde: "bendevorming met als doel het voorbereiden en plegen van terreurdaden in het kader van een gezamenlijk project dat streeft naar ernstige schending van de openbare orde en het aanzetten tot het plegen van terreurdaden en anderen ervan te overtuigen en het uitoefenen van activiteiten in een vereniging zonder vergunning en het organiseren van openbare bijeenkomsten zonder voorafgaande toelating overeenkomstig de artikels 218-1, § 9 en 218 - 5 van de wet nr. 03.03 van 28/05/2003, ter bestrijding van het terrorisme en de artikels 3 en 9 van het decreet van de openbare bijeenkomsten en 5 en 8 van het decreet voor het oprichten van openbare verenigingen, van 15/11/1958, gewijzigd in en aangevuld met de decreten van 10/04/1973 en 23/07/2002.

Het cassatieberoep van de heer x werd bij arrest d.d. 15/10/2008 verworpen.

De heer Procureur-generaal bij dit Hof heeft bij exploit dd. 17/03/2009 de heer x gedagvaard op grond van de overweging "artikel 23 § 1 WBN voor-

ziet dat Belgen die hun nationaliteit niet hebben verkregen van een ouder die Belg was op de dag van hun geboorte en de Belgen wier nationaliteit niet werd toegekend op basis van artikel 11 WBN, van de Belgische nationaliteit kunnen vervallen verklaard worden indien zij ernstig tekortkomen aan hun verplichtingen als Belgisch burger. Deze vervallenverklaring dient beschouwd te worden als een maatregel tot bescherming van de gemeenschap. De veroordeling van de heer Mohamed R'HA tot tien jaar dient ontegensprekelijk beschouwd te worden als een ernstige tekortkoming van de verplichtingen als Belgisch burger. Hij dient zich immers, net als elke Belgische burger, te onthouden van daden van terrorisme. Het plegen van dergelijke activiteiten doet afbreuk aan de verplichtingen die gelden voor alle Belgische burgers.

Ter openbare terechtzitting van deze kamer van het Hof dd. 16/06/2009 werd de zaak (2009/AR/904) op verzoek van het Openbaar Ministerie naar de bijzondere rol verzonden om de procedure te regulariseren; deze zaak werd niet vastgesteld op de pleitzitting van 19/10/2010.

Bij exploit dd. 16/10/2009 heeft de heer Procureur-generaal bij dit Hof de heer Mohamed R'HA nogmaals gedagvaard teneinde zich te horen vervallen verklaren van de Belgische nationaliteit op grond van artikel 23 § 1 WBN en hem te horen verwijzen in de kosten van het geding; de motieven die aan die vordering ten grondslag liggen zijn dezelfde als deze weergegeven in de vordering gevoegd bij het exploit van dagvaarding dd. 17/03/2009.

Deze dagvaarding werd aangeboden op het adres waar gedaagde is ingeschreven, met achterlaten van een afschrift van het exploit onder gesloten omslag en met aangetekende verzending van het afschrift van het exploit naar dat adres en met toezending van twee copies van het exploit aan de Minister van Justitie van België met verzoek zijn ambtgenoot in Marokko te vragen één exemplaar te overhandigen aan gedaagde op zijn verblijfplaats te Tanger en het andere exemplaar terug te zenden met het bewijs van betekening.

De ontvangst werd op 13/01/2010 bevestigd (zie bijlage aan stuk 20 dossier).

In deze zaak (2009/AR/3058) werd op de inlei-

dingszitting afstand gedaan door partijen van de termijn voorzien bij artikel 23 § 4 WBN en van de verslaggeving tot op datum van de behandeling van de zaak en werd hun akkoord omtrent de conclusie-termijnen bekrachtigd en rechtsdag bepaald op 19/10/2010 overeenkomstig artikel 747 § 2, derde lid Ger.W.; er werd gezegd dat partijen zich dienden te gedragen overeenkomstig artikel 748bis en 756 Ger.W.

Enkel de heer x heeft conclusies ingediend.

De heer x concludeert in hoofddorde dat de zaak niet in staat is, nu :

- hij persoonlijk wil gehoord worden.
- een volledig afschrift van het Marokkaans dossier bij het gerechtsbundel zou moeten worden gevoegd.

In ondergeschikte orde betoogt hij dat de vordering ongegrond is, nu hij gebaseerd is op een buitenlandse rechterlijke beslissing waarvan de erkenning door het Hof een kennelijke onverenigbaarheid met de openbare orde zou impliceren (de veroordeling steunt op bekentenissen die zouden zijn afgelegd onder foltering en andere wrede, onmenselijke en vernederende behandelingen of straffen), wat in strijd is met art. 15 van het Verdrag tegen Folteringen d.d. 10/12/1984, met art. 3 EVRM en art. 6 EVRM.

Hij vordert de kosten ten laste te horen leggen van de Belgische Staat (rpv € 1.200,00).

De zaak werd op die zitting, na verslag door kamervoorzitter J. Wetsels, op tegenspraak behandeld voor deze kamer van het Hof in zijn huidige samenstelling en in beraad genomen.

2. Beoordeling:

2.1

De vordering van de Procureur-generaal tot vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit is gesteund op de veroordeling van de heer x in Marokko voor terroristische activiteiten.

De rechterlijke beslissingen en de daaraan gerelateerde motieven werden bij het dossier van de rechtspleging gevoegd, zodat het Hof daarvan kennis kan nemen.

Het Hof is voldoende ingelicht door de stukken van het dossier, zoals dit thans voorligt.

Deze stukken behoeven geen aanvulling.

Die stukken konden door partijen worden ingezien en werden door hen besproken; er zijn geen aanwijzingen dat partijen geen toegang konden verkrijgen tot al de voor deze zaak relevante stukken.

Dat de heer x in deze geen kopie heeft gekregen van sommige stukken van het Marokkaans strafdossier, is geen miskenning van het recht van verdediging of van het algemeen rechtsbeginsel inzake de wapengelijkheid, noch een schending van de artikelen 6.1 en 6.3.b E.V.R.M., nu die stukken ook niet zijn overgelegd aan het Hof, de Procureur-generaal zich er niet op beroept en de heer R'HA van die stukken in de strafprocedure inzage heeft gekregen en deze alleszins tijdig heeft kunnen verifiëren, zodat hij ze derhalve voor het Hof kan tegenspreken, zich erop kan beroepen en hij gebeurlijk een afschrift ervan had kunnen vragen aan de Marokkaanse autoriteit.

2.2

Huidige zaak is een burgerlijke zaak.

Artikel 6, lid 1, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van 4 november 1950 bepaalt dat eenieder bij het vaststellen van zijn burgerlijke rechten en verplichtingen recht heeft op een eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak, binnen een redelijke termijn, door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld.

Kunnen gehoord worden is een grondvereiste voor een eerlijk proces.

Er is evenwel geen grond om de heer Mohamed R'HA in persoon te horen; het hoorrecht werd gerespecteerd doordat de heer x de gelegenheid heeft gehad om zich bij monde van zijn raadslieden tegen de vordering van de Procureur-generaal in

een tegensprekelijk debat te verdedigen, zijn standpunt te verwoorden in verband met elk stuk dat de beslissing van dit Hof zou kunnen beïnvloeden; hij werd vertegenwoordigd ter zitting door zijn raadslieden, die zijn argumenten voor het Hof in openbare zitting hebben gepleit en die door het Hof daaromtrent werden gehoord.

Bovendien heeft de procedure tot vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit krachtens de wet zelf (art. 23 § 4 WBN) een urgent karakter, dat in het gedrang zou komen indien met de uitspraak wordt gewacht totdat de heer Mohamed R'HA, die in de gevangenis in Tanger (Marokko) verblijft, in staat kan worden gesteld om voor deze kamer van dit Hof persoonlijk te verschijnen.

2.3

De heer x werd in oktober 2005 aangehouden in Marokko op verdenking van het plegen van terroristische misdrijven. Hij bekende die feiten tijdens zijn verhoor bij de politie op 19/11/2005.

Hij betoogt dat hij die bekentenis heeft afgelegd onder mishandeling en foltering en dat hij die bekentenissen heeft ingetrokken tijdens zijn verhoren voor de onderzoeksrechter op 24/11/2005 en 21/01/2006.

Hij doet gelden dat zijn veroordeling steunt op die afgedwongen bekentenissen en dat hij ook thans in de gevangenis in Tanger mensonterende behandelingen dient te ondergaan.

Artikel 3 E.V.R.M. en de artikelen 7, 10.1 en 10.3 verdrag burgerlijke en politieke rechten (B.U.P.O.) verzetten zich tegen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen.

Marokko is, naast meerdere multilaterale en bilaterale verdragen inzake strafrecht en strafprocesrecht, ook toegetreden tot het verdrag tegen foltering en onmenselijke behandeling, aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 10/12/1984, door Marokko geratificeerd op 21/06/1993 en door België op 25/06/1999. Marokko is als rechtsstaat gebonden door de bepalingen van dit verdrag.

Van een dergelijke rechtsstaat is niet aan te nemen dat in zijn detentiehuizen systematisch

ernstige folterpraktijken en mensonterende handelingen worden geduld door de politiediensten, laat staan dat dergelijke praktijken zouden worden gedekt door het openbaar ministerie, de Marokkaanse onderzoeksrechters, rechters in de rechtbanken van eerste aanleg, rechters in de hoven van beroep en van het Hof van Cassatie.

De beweringen van de heer x op dat punt laat het Hof voor zijn rekening en worden niet aanvaard.

Het is niet bewezen dat de omstandigheden van de detentie en van het met bekentenissen afgesloten verhoor van de heer x door de politiediensten voldoende streng waren om de graad van ernst te bereiken, vereist door art. 3 E.V.R.M.

De heer x heeft geen stukken overgelegd of overtuigende argumenten aangegeven die aanvaardbaar maken dat hij in Marokko werd onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM, laat staan dat dergelijke behandeling heeft geleid tot zijn bekentenissen; louter zijn verklaring, die van de mededaders en, voortgaande op zijn beweringen, van zijn moeder en zijn raadslieden leveren geen bewijs op dat op hem een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling werd toegepast waardoor van hem bekentenissen werden afgedwongen.

De rechter in hoger beroep te Rabat heeft in zijn arrest d.d. 4/02/2008 vastgesteld dat de verdediging van de heer x niets voorlegde waaruit blijkt dat de voorlopige hechtenis op een onwettige locatie gebeurde, dat op grond van het proces-verbaal van de gerechtelijke politie te besluiten is dat de voorlopige hechtenis en de verlenging ervan wettelijk was, dat de families van de beschuldigten verwittigd werden en dat marteling niet bewezen is.

De rechter in hoger beroep te Rabat heeft dan ook de beweringen van de heer x omtrent foltering en marteling in een tegensprekelijk debat onderzocht en niet bewezen bevonden; hij heeft tevens overwogen dat de bekentenis duidelijk is en dat zij alle details en kleinigheden rond de door betrokkene gepleegde daden weergeven zodanig dat de verklaringen van de beschuldigten terzake als eensluidend en overeenstemmend met de feiten en gebeurtenissen overkomen, zij ondubbelzinnig zijn en geen twijfels oproepen en een waarachtig en

voldoende bewijsmiddel uitmaken; de zeer uitgebreide en gedetailleerde verklaringen waren gelijklopend aan die van de medeverdachten en werden ondersteund door de gegevens verkregen bij de huiszoeken en inbeslagnames, zoals de eerste rechter volgens het Hof van Cassatie van Marokko vaststelde.

Er zijn geen beschikbare bewijzen om uit te maken dat, anders dan de beroepsrechter in Rabat op grond van zijn onderzoek van de zaak na tegensprekelijk debat besliste, bekentenissen werden afgedwongen onder foltering of marteling of dat de bewering van de heer x dat hij behandelingen zou hebben ondergaan die in strijd zouden zijn met artikel 3 EVRM naar ernst verdedigbaar is.

2.4

De schuld van de heer x werd door de Marokkaanse rechter volgens de Marokkaanse wetten na een tegensprekelijk debat bewezen bevonden, is in hoger beroep bewezen gebleven en na cassatieberoep staande gebleven; het blijkt uit niets dat die buitenlandse rechterlijke beslissingen tot stand zouden zijn gekomen met miskenning van de rechten van verdediging van de heer Mohamed R'HA; hij heeft klaarblijkelijk kennis kunnen nemen van de onderzoeksgegevens, zijn verdediging kunnen waarnemen in de onderzoeksfase voor de onderzoeksrechter en gebruik kunnen maken van de garanties van de gewone en buitengewone rechtsmiddelen en van de tegenspraak en hij werd veroordeeld op grond van de wettelijke bepalingen omschreven in de tenlasteleggingen die hij kende en waarop hij zich heeft verdedigd.

2.5

De heer x vraagt om machtiging tot bewijslevering met getuigen, teneinde weerlegging van de feiten waarop de Marokkaanse rechter zich heeft gesteund.

Hij kan niet toegelaten worden tot die bewijslevering nu hij geen omschrijving geeft van de feiten die hij wenst te bewijzen, laat staan dat hij die feiten naar tijd en ruimte nauwkeurig heeft gesitueerd, waardoor het voor het Hof onmogelijk is om na te gaan of zijn aanbod tot bewijslevering bepaalde en terzake dienende feiten met een afdoend karakter betreft (artikel 915

Ger.W.) en nu, ten overvloede, de Procureur-generaal bezwaarlijk het tegenbewijs dat hem van rechtswege vrijstaat kan organiseren ter vrijwaring van zijn rechten van verdediging en de tegenspraak van het debat (artikel 921, eerste lid Ger.W.).

2.6

Nu er niet de minste grond bestaat om aan te nemen dat de bekentenissen waarop de Marokkaanse rechters zich steunden werden afgedwongen door foltering, mishandeling of mensonterende behandeling en die rechters beslisten dat van dergelijke handelingen geen bewijs was, wel integendeel dat die bekentenissen strookten met de details en de kleinigheden rond de geïncrimineerde daden is geen schending te weerhouden van de artikelen 3 en 6 EVRM en van art. 15 IVBPR en evenmin van de Belgische internationale en nationale openbare orde.

2.7

De veroordeling van de heer x door de Marokkaanse rechter wegens bendevoering met als doel het voorbereiden en plegen van terreurdaden in het kader van een gezamenlijk project dat streeft naar ernstige schending van de openbare orde en het aanzetten tot het plegen van terreurdaden en anderen ervan te overtuigen, het uitoefenen van activiteiten in een vereniging zonder vergunning en het organiseren van openbare bijeenkomsten zonder voorafgaande toelating overeenkomstig de artikels 218-1, § 9 en 218 - 5 van de wet nr. 03.03 van 28/05/2003, ter bestrijding van het terrorisme en de artikels 3 en 9 van het decreet van de openbare bijeenkomsten en 5 en 8

van het decreet voor het oprichten van openbare verenigingen, van 15/11/1958, gewijzigd in en aangevuld met de decreten van 10/04/1973 en 23/07/2002, bewijst voldoende naar recht de terroristische activiteiten waaraan de heer Mohamed R'HA zich schuldig heeft gemaakt en levert een afdoende grond op om hem vervallen te verklaren van de Belgische nationaliteit.

Uit de overwegingen van de rechters in Marokko blijkt dat de heer x liefde en enthousiasme betoonde voor de Jihad, hij verregaande contacten had met een theoreticus van de Jihadistische salafistische stroming, hij zijn reispas aan x

had overhandigd, die hem na vervalsing gebruikte om naar België terug te keren en nadat hij zelf zijn Belgische reispas aan de genaamde x had overhandigd, hem na vervalsing eveneens gebruikte om België binnen te gaan. De heer x hielp mee om echtgenoten van islamitische aangehouden in België te organiseren die aldaar de jihad wilden uitvoeren en bereid waren om vernielingsoperaties uit te voeren, waarbij ook hij contacten had met personen die in Nederland een bomaanslag wilden plegen op het centrum van de Nederlandse geheime dienst en met twee personen uit het Verenigd Koninkrijk die ook bereid waren om dergelijke operaties uit te voeren en die hij vroeg om samen te werken met die vrouwen in België om hen te versterken en zich met hen te verenigen om er als één man te staan.

Hieruit is te besluiten dat de heer x onmiskenbaar op een ernstige wijze is tekort geschoten in zijn verplichtingen als Belgisch burger en dat hij misbruik heeft gemaakt van de Belgische nationaliteit en zijn Belgische papieren om criminele handelingen zowel in België als in Marokko te organiseren, waardoor hij ook de Belgische nationale en internationale openbare orde ernstig heeft verstoord en zijn louter geveinsde banden met de Belgische gemeenschap heeft misbruikt om ondermeer de Belgische nationale gemeenschap met gewichtige criminele feiten te kunnen bedreigen.

Dergelijk gedrag strookt niet met de verplichtingen die zijn verbonden aan de Belgische nationaliteit, doen een ernstige afbreuk aan de rechten en vrijheden van de Belgische burgers en houden een daadwerkelijk verraad in ten opzichte van de Belgische nationale gemeenschap en een verwerping van haar instellingen, die zijn uitsluiting van die gemeenschap meer dan rechtvaardigt.

Aan deze vaststelling doen de door de heer x voorgedragen middelen en argumenten niets af.

De vordering van de heer Procureur-generaal bij dit Hof is bijgevolg gegrond.

OM DIE REDENEN:

HET HOF, na beraad,

Recht sprekend op tegenspraak;

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935;

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Verklaart de heer x, geboren te Antwerpen (Wilrijk) op x, thans gedetineerd te Tanger (Marokko) Route de l' Aviation km 4 90.000, voordien verblijvend te 2660 Antwerpen-Hoboken, x vervallen van de Belgische nationaliteit op grond van artikel 23, § 1, 2° van het wetboek van Belgische nationaliteit.

Zegt dat, zodra dit arrest kracht van gewijsde heeft bekomen, het beschikkend gedeelte ervan door de ambtenaar van de burgerlijke stand van de hoofdverblijfplaats van de heer x in België en bij gebrek daaraan van Brussel, zal worden overgeschreven in het register als bedoeld bij artikel 25 van het wetboek van Belgische nationaliteit.

Zegt dat bovendien dit beschikkend gedeelte zal worden vermeld in de rand van de in België overgeschreven geboorteakte van betrokkene en van de akte waarin aan betrokkene de Belgische nationaliteit werd toegekend.

Verwijst de heer x in de kosten van het geding.
Aldus gedaan en uitgesproken in openbare terechtzitting van :

ZEVENTIEN NOVEMBER TWEEDUIZENDENTIEN

waar aanwezig waren :

J.M. WETSELS

B. LUYTEN

D. VAN OVERLOOP

N. VAN DE VIJVER

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier

N. VAN DE VIJVER

D. VAN OVERLOOP

B. LUYTEN

J.M. WETSELS